

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217216649
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217216649.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, adresa sídla Bratislava, Mýtna 48, zast. advokátom: JUDr. Ján Šoltés, adresa sídla Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: M. K., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu I. XXX, o zaplatenie 765,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12Csp/260/2017-137 z 11. marca 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. a III. zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 407,39 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 407,39 eur od 20.12.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Číslovanie odsekov kvôli prehľadnosti uvádza odvolací súd.

1.2.1 Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzatvorili dňa 2.8.2013 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.000 eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 60 mesačných splátkach po 31,19 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, do 08/2018. RPMN bola v zmluve uvedená údajom 32%, ročná úroková sadzba údajom 32%.

1.2.2 Žalovaná uhradila z úveru celkom sumu 592,61 eur.

1.2.3 Žalovaná sa s platením splátok úveru dostala do omeškania, preto ju žalobca listom zo dňa 29.10.2014 vyzval k zaplateniu dlžnej sumy 99,81 eur s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

1.2.4 Listom zo dňa 31.12.2014 oznámil žalobca žalovanej predčasné zosplatenie úveru a vyzval žalovanú k zaplateniu dlhu žalobcovi vo výške 1.029, 03 eur.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok veriteľa na plnenie z uzatvorenej písomnej zmluvy podľa § 497 Ob.z. (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 9 ods. 1 a 2 písm. f) a k), § 11 ods. 1, ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) a nárok veriteľa na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z. a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú

niektoré ustanovenia O.z. a dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je dôvodný len čo do rozsahu žalovanej sumy 407,39 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 407,39 eur od 20.12.2014 do zaplataenia a preto žalobe žalobcu v takomto rozsahu vyhovel a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, považujúc úver poskytnutý žalobcom žalovanému na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 2.8.2013 za bezúročný a bezpoplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) a d) a ods. 2 ZoSÚ 2010) z dôvodu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a k), pričom priznané plnenie predstavuje rozdiel medzi sumou 1.000 eur, ktorú žalobca žalovanej na základe úverovej zmluvy poskytol a sumou 592,61 eur, ktorú sumu celkovo žalovaná žalobcovi titulom plnenia z úverovej zmluvy poskytla.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca svoj žalobný nárok odvodzuje je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Ob.z.. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Ob.z. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaná uzatvorila zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

1.5 Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a písm. k) ZoSÚ2010 výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na absenciu uvedených náležitostí je potom poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ2010.

1.6 Pokiaľ ide o náliežnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ2010 v zmluve o úvere sa uvádza, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.000 eur so splatnosťou označenou údajom „8/2018“. Nepostačuje odkaz na čas, v ktorom má byť úver splatený, potrebné je uviesť konkrétny časový údaj o konečnej splatnosti úveru, pretože „termín“ nie je časové obdobie. Pokiaľ ide o náliežnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ2010, zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky v určení aká časť pripadá na istinu, aká časť na úroky a aká časť na prípadné poplatky.

1.7 Vzhľadom na to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej bolo skutočne poskytnuté, t.j. iba čiastku 1.000 eur. Pretože žalovaná z úveru zaplatila celkom sumu 592,61 eur, je povinná žalobcovi zaplatiť ešte sumu 407,39 eur, spolu s úrokom z omeškania z priznanej sumy odo dňa uplatneného žalobcom, keďže žalovaná sa s vrátením úveru preukázateľne dostala do omeškania, ktorú povinnosť uložil súd prvej inštancie žalovanej výrokom I. rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu výrokom II. ako nedôvodnú zamietol.

1.8 O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., keď žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, dôvodiac čiastočným úspechom oboch strán.

2.1 Rozsudok vo výroku II. a III. napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe aj v zamietajúcej časti a priznaním žalobcovi plnej náhrady trov konania, viniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil (že úver poskytnutý žalobcom žalovanej je bezúročný a bez poplatkov) a preto vo veci aj nesprávne rozhodol.

2.2 Nesprávny je záver súdu prvej inštancie o tom, že dojednanie konečnej splatnosti úveru vymedzenej mesiacom a rokom, hoci si zmluvné strany dojednali splatnosť jednotlivých splátok 20. dňa v mesiaci je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ2010. Z uvedeného je zrejmé, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 20. augusta 2018, keď jednotlivé splátky boli splatné ku 20. dňu v mesiaci a končená splatnosť nastala 08/2018.

2.3 Právny názor súdu prvej inštancie pokiaľ ide o posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu rozčlenenia splátky na istinu, úroky a poplatky je prekonaný rozsudkom Súdneho Európskej únie sp. zn. C-42/15 a tiež judikatúrou Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3Cdo/146/2017, pričom poukazuje na závery tohto rozhodnutia.

2.4 Pokiaľ by súd prvej inštancie rešpektoval právny názor vyššej súdnej autority a vec by správne právne posúdil, žalobe mal v celom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaná odvolanie nepodala ak odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p. - zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v odvolaní napadnutej časti zrušiť.

5.1 Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 12Csp/260/2017 je žaloba o zaplatenie sumy 765,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 20.12.2014 do zaplatenia istiny. Súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 407,39 eur spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne z istiny od 20.12.2014 do zaplatenia (výrok I.) a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

5.2 Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie ktorým žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.) a v časti rozhodnutia o trovách konania ako výroku závislého (výrok III.), vzhľadom na jeho záver, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému na základe úverovej zmluvy číslo 7122448 z 2.8.2013 je bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi vznikol nárok len na vrátenie požičanej sumy s príslušným úrokom z omeškania. Výrok I. rozsudku nebol napadnutý odvolaním a preto jeho správnosť nebola ani predmetom prieskumu odvolacím súdom.

6.1 Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ2010 na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ2010 a z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a jeho spochybnenie odvolateľom odvolací súd uvádza:

V posudzovanej veci bolo nesporné uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 7122448 v dňa 2.8.2013, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 31,19 eur, splatných vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, a termínom konečnej splatnosti uvedeným údajom 08/2018. Obdobne nesporným bolo aj to, že žalovaná z predmetnej sumy vrátila žalobcovi sumu 592,61 eur.

6.2 Súd prvej inštancie správne posúdil úverovú zmluvu č. 7122448 z 2.8.2013 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v právnej forme úveru v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 1 ods. 2 cit. zákona, ktorá musí spĺňať všetky náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 cit. zákona. Podľa neho potom neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ani f) ZoSÚ2010 v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho je podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. úver bezúročný a bez poplatkov. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje. ZoSÚ2010 bola do právneho poriadku Slovenskej republiky implementovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ sa musia vnútroštátne ustanovenia v čo najväčšej miere vykladať a uplatňovať v súlade so smernicami. Vnútroštátne súdy teda musia vnútroštátne právo v najväčšej možnej miere vykladať v zmysle znenia a účelu smernice, aby bol dosiahnutý výsledok, ku ktorému táto smernica smeruje (porov. z posledného obdobia napr. rozsudok SD EÚ z 25. apríla 2013 vo veci C-81/12, Asociația ACCEPT proti Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ods. 71). Vyžaduje sa, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac ich výkladové metódy, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť predmetnej smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (porov. z posledného obdobia rozsudok SD EÚ z 24. januára 2012 vo veci C-282/10, Maribel Dominguez proti Centre Informatiquedu Centre Ouest Atlantique a Préfetde la région Centre, ods. 27). Z citovaných zásad tak pre súdy Slovenskej republiky vyplýva povinnosť,

aby pri výklade § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. v čo najväčšej možnej miere vzali do úvahy znenie a účel tých ustanovení smernice, na ktorých implementáciu bolo toto ustanovenie do nášho právneho poriadku zavedené, aby zaručili tejto smernici úplnú účinnosť.

6.3 Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky zavedené na účel implementácie čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES. Okrem toho čl. 22 ods. 1 cit. smernice ustanovuje, že keďže smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Z toho vyplýva, že táto smernica sleduje tzv. úplnú harmonizáciu úpravy zmlúv o spotrebiteľskom úvere, od ktorej sa členské štáty nesmú odchyliť ani v prospech spotrebiteľa. Tieto ustanovenia smernice boli predmetom výkladu Súdneho dvora EÚ, ktorý vo svojom rozsudku z 15. novembra 2016 vyslovil, že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere „sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Preto sú sudy Slovenskej republiky povinné vykladať ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. tak, aby zaručili plnú účinnosť citovaným ustanoveniam čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES, no zároveň aby nekládli na zmluvy o spotrebiteľskom úvere prísnejšie náležitosti než ustanovuje smernica. Z toho vyplýva, že citovaným ustanoveniam smernice by odporoval taký výklad § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák., podľa ktorého by zmluva musela „rozklúčovať“ (rozvrhnúť) každú jednotlivú splátku na istinu, úroky a poplatky. Taký výklad by potom znamenal, že takýmto ustanovením Slovenská republika porušuje právo Európskej únie, ktoré v čl. 22 ods. 1 cit. smernice zakazuje prísnejšiu úpravu. Prípustný je teda len opačný výklad tohto ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., teda že takéto rozvrhnutie splátok v zmluve nie je potrebné. Takýto výklad pritom nemožno považovať za výklad contra legem, ktorý by odporoval zneniu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. V ňom zvolenú formuláciu totiž možno vyložiť aj tak, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, na ktoré poukázal aj žalobca v odvolaní). V zmluve tak postačuje uviesť výšku a termín splátky ako jedného balíka, v ktorom je zahrnutá istina, úrok a poplatky. Ani dôvodová správa a v nej obsiahnutá tabuľka zhody (Národná rada Slovenskej republiky, IV. volebné obdobie, tlač 1421) nenaznačujú, že by zákonodarca sledoval sprísnenie požiadavky zakotvenej v smernici 2008/48/ES (porov. aj Borkovičová, V.: Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej. Súkromné právo, roč. III, č. 2/2017, s. 70).

6.4 V prerokúvanej veci zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že úverová zmluva č. ...7122448 z 2.8.2013 obsahuje jasné určenie „anuitnej splátky“ vo výške 31,19 eur a dátum splatnosti jednotlivých splátok odkazom na presný dátum prvej splátky vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, a údajom konečnej splatnosti s uvedením mesiaca a roku ako 8/2018. Podľa odvolacieho súdu tak táto zmluva ako taká spĺňa náležitosti § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ2010 interpretovaného v zhode s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia proti Klára Bíróová, na ktorý tiež poukázal žalobca v odvolaní. Opačný názor súdu prvej inštancie tak nemožno považovať za správny. V dôsledku toho nemožno za správny považovať ani jeho názor, že poskytnutý úver je pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov.

6.5 Obdobne odvolací súd sa nestotožňuje ani so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ2010). Odvolací súd aj poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu, má za to, že aj tu je potrebné aplikovať eurokonformný výklad a je toho názoru, že z údajov „8/2018“, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru s prihliadnutím na deň mesačnej splátky (20. deň v mesiaci) a jej výšku (31,19 eur). K tomuto je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené potom bolo potrebné odvolacie námietky žalobcu vniace súd prvej inštancie, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo

v konečnom dôsledku za následok v odvolaní napadnutej časti rozhodnutia vo veci samej aj jeho nesprávne rozhodnutie, považovať za dôvodné.

8. Zohľadniac tieto závery odvolacieho súdu je možné prijať záver, že z dokazovania nevyplývalo, že by Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 7122448 zo 2.8.2013 neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ2010 a to najmä dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. k) a z tohto dôvodu by bolo potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, z ktorého dôvodu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II. III. zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

9. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, v ďalšom konaní (§ 391 ods. 3 C.s.p.) súd prvej inštancie potom opätovne posúdi náležitosti zmluvy o úvere, pričom bude vychádzať z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia proti Klára Bíróová, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017. Po takomto posúdení súd prvej inštancie posúdi dôvodnosť všetkých uplatnených nárokov žalobcu, a to tak z hľadiska zmluvy, ako aj z hľadiska zákona, a opätovne o nich rozhodne. Svoje závery potom v novom rozsudku odôvodní spôsobom súladným s § 220 ods. 2 C.s.p.. Svoje závery potom v novom rozhodnutí odôvodní spôsobom podľa § 220 ods. 2 C.s.p.. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

10. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).